

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Perfidia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

§ ADOPHTHEGMATA.

impossibile esse dicebat. quatenus inueniri, qui nunquam...

§ SIMILITUDINES.

Ad illam summam scientiam, vel ad perfecti onem quae...

Quae si quis fundamenta laecat domus, & vnum aut duos parietes...

Perfidia.

§ DEFINITIO ET ETYMOL.

Perfidia, fidei violatio. a perfid. Perfidus homo sine fide, a perfid.

§ LOCI BIBLICI.

Perfidias acceptiones verbi, a principio, non nimum habes in V. T.

§ SENTENTIAE BIBLICAE.

Iustitiae illius distributio, quae in societate politica praestari debet...

Fugienda vero est perfidia, quia prohibita est à Deo in lege, Exod. 20.

§ SENTENTIAE HISTORICAE.

Perfidus nunquam causa deficiet, cur pactis non stent. Item, Semper aliquam fraudi speciem iuris imponunt.

In istum & domesticum regibus omnibus pharmacum. liberorum, amicorum & exercitus perfidia.

Nullis meritis perfidia mitigari potest. Curtius lib. 7. Oculum & intus hominum malum perfidia, cuius efficacissima vires...

Neque Legati audiendi, neque conditiones accipiendae sunt ab iis, qui per diuim atque inuidias, petita pace, vitio bellum interuunt.

Perfidi longe deteriores sunt vel ipsis manifestis hostibus, & longe grauiore poena digni. Nam facile est cuius ad istorum inuidias caue...

Virum qui virtutis sibi quippiam vendicet, principem praesertim, mentis ac fidem fallere nequaquam dete & exitio, quia etiam iustitiam...

Qui cum omnium in se scriptis, actiones factas neglexerit, erga alium quempiam nequit pra se ferre simio em animum, quin potius...

Peccata solent non qui iniuriam patentes a proximo desciunt, sed qui federatos habere aliquos postulant, eos eade violant.

Qui fidem imperatori frangit, nunquid diris sacerdotum deus, tus diuinam vltionem formidabit?

Homibus perfida frontis, infamiam negligentibus, humana quidem forma, sed bellum animis, non est imitanda fides.

Perfidi aliquando daram fidem seruare solent, ut opportunius & maiori quidem cum luero postea decipiant.

§ POETARVM DICTA.

Sophocles in Oedipo Colono.

Οὐρανὸς δὲ πῶς ἰδράσκει δὲ ἀπίστια, Μοῖρῶν φίδες, πύλλυται περφιδία.

Menander.

Πῶς ἔστιν ἡμῶν τῶν ἀπίστων ἡ σὰν ἀπίστια, Ἐστὶν ἡμῶν φίδες ὅμως κοινὰς ἀπίστια.

Pindarus.

Πῶς ἔστιν ἡμῶν τῶν ἀπίστων ἡ σὰν ἀπίστια, Περφιδία nihil est fidum.

Quid. Trist. 4. El.

Dum iuuat & vultu videt fortuna serena, In delibatas cuncta sequuntur opes, At simul inuolut fugiunt, nec noscitur illi, Agnumbus comitum qui modo cum suis et as.

Idem, Epist. 7.

Nec violasse fidem tentantibus aquora prodest, Perfidia panas exigit ille locus.

Silius Italic. lib. ii.

Stat nulla diu moraliibus usquam
Fortuna titubante fides.

Idem. lib. iij.

Gaudebit patria, ac tenues spes linquet amici:
Non illi domus, aut conix, aut vixta manebit
Vinquam expertis luctus, lachrymæq;: aget aequore semper
sic tellure premens: aget agrum nocte dieq;
Despecta ac violata fides.

Publius.

Fidem qui perdit: quo se seruet in reliquum?
Fidem nemo unquam perdit, nisi quis non habet.

§ APOPHTHEGMATA.

Themistius nullam malitiam magis alienam à conuersatione
hominum esse dicebat quam perfidia: aduersus quam nulla custo-
dia dari potest. Nam quod vicium habemus confugium, nempe
iuliuandum, hoc ipso maxime abutitur vir perfidus, quod commi-
sit malum facinus inficiando. *Stob. serm. 12.*

Ludouicus XI. Franc. rex. cuiusdam referentis Cæsarem Borgiam,
Valentinum, à consaluo Hispano, violato iureiurando, perfide re-
tentum, & ad Ferdinandum Hispan. regem missum esse, respondit.
Ergo posthac pro Punica fide Hispanicam celebraturi sumus. *lib. de
Lud. XII. scire dicitur Alphonsi Aragoni apoph. adiuncto.*

§ ADAGIA.

Punica fides.

Abijt in proverbium Panorum perfidia, quod eà gens peculiari-
ter persury uanitatiq; nota sit.

Græci fides.

Nequaquam Græcia nouit fidem. *uiciv Eddæoid in adu. Euripid.
Antigon. Mutuatur ad Græcam fidem.*

Vir conceptus peierare.

Olim iuramento solennibus uerbis præbatur quo iusurandum es-
set firmius ne iurans postea perfide ageret. Interdum aram tenebat:
at tamen perfido cuique ueteres occinebant frequenter. Nec si aram
tenens iuraueris credam. Et nos improbo perfido dicimus. Nec si sa-
cra Biblia aperta milites tergeris, tibi fidem adhibeo.

Quædam id est, perfide agere, decipere. *Thracij dolis trahere.
Superauit dolum Troianum.*

Ita Plautus in Pseudolo. Si non perfidus, dolosi artibus, qua de-
scribuntur, *Eneid. 2. Troianos pessumde dit.*

Alter a scabit, altera fecit manu.
Alter a fert aquam, altera ignem.

Alter a lapidem, altera panem ostentat.

Tribus his adagijs depingitur perfidus, dolosus, uersipellis, prodi-
tor insignis, qui uerbis compositis homini demulcet, allicit, inesciat,
quos postea crudeliter euertit.

Ex eodem ore calidum & frigidum efflat.

Ex apologo ueteri natum, Sarcro hominem ridente & deserente,
ut pote bilingui perfido dubia fide, ingenioq; furis & serfatis pra-
dico. Deinde ad inconstantes, apostatas, & eiusmodi male seruatos
traductum. Hinc uerba adagium sacrum Apostoli Jacobi, ex eodem ore
dulce & amarum.

Achtophel alter. Iudas alter.

Ita duo adagia ex S. libris petita, duos omnium perfidorum perfidi-
simos, atque perditissimos demonstrant: quorum historia cuius
est notior, quam & describi debeat.

Inimici hominis domestici eius.

Dicitur in domesticorum perfidiam, quam Romanos saepe etiam
expertos fuisse, indicio est uetus adagium:

Quot serui tot hostes. *Vide Mich. 7. 6. & Matth. 26.*

Adagium natum seu desumptum ex 7. cap. Mich. & 3. indicit ma-
ritus prudens silentium, nisi malorum uxorum perfidiam experiri ve-
lunt.

Qui in modico iniquus, & in maiori iniquus est.

Vulgo obiicitur ijs quorum perfidiam, licet in rebus admodum
exiguas, uel semel tantum deprehenderit, se posthac fidem om-
nem sibi abrogatam sciant.

§ BIBLICI LOCI.

Vide *Psalm. 78. u. 57. Ose. 6. 13. & 7. 16. Nahum 3. u. 17. & Num. 23.
u. 19. 20.*

§ EXEMPLA HIEROGLYPHICA.

Scorpio hominem uasrum perditum, cuique nulla sit habenda fi-
des denotat. Non igitur nisi recedat cauda, in qua illi uenenum stit-
lantes aculei sunt, ab eius ictu quis tutus erit. Similiter ne hosti
quidem vili, cui arma erepta aut excusa non sint, fidendum: multo
minus ad colloquia cum eo ueniendum est, aut ad fœdera, etiam si
per omnia sacra turare paratus sit. Rectissime igitur, & Cicero, lega-
tus Cæsaris, respondit Neruis, non esse consuetudinem Romani
populi villam, accipere ab hoste amato conditionem. Et memora-

bilis est ille apud Lium, libro 33. inter Philippum Macedonem
& T. Quintium congressus, ex quo patet nullam fidem esse inter
ad colloquium congressi. Sic. *Som. 20. cap. Amata sub periculo
cui prætextu à loabo interimitur, non attendenda est
gladio. Philippus quidem Comineus sepius monuit, quoniam
periculi in congressibus magnorum principum, & eorum
riculosaque sint inter ipsos plerunq; contracta fœdera
bita colloquia. Et affert cum Julia exempla, tum imperatorum
douici regis Gallie, Peronæ in Caroli Burgundia pœdiorum
tantis; & lib. 6. de Ioanne Burgundia duce à rege Castelle
tua salutatione interempto: quæ exempla sunt illustra. Re-
tur Demosthenes in Philippicis ait, uerbis ad colloquia
quidem inuenta esse, ualla, follas, moenia, &c. quæ tantum
manibus conficiantur, & sumptus postulent ingentes. In
commune munimentum à natura inesse animi hominum
uictor, idque cum ceteris salutare esse, tum maxime pœdiorum
tyrannos, nempe diffidentiam que est prudentie uerua
mus, Epicharmo teste. Cuiusque igitur hosti perfido
stragalis ludenti, fidem obseruandam esse neganti, uerua
ti, sub honesto pallio seplotem, quo infontes interfectio
occeinat libertas publica.*

Non nisi deserta, credam tibi, Scorpio, cauda.
Armaq; tuæ pœna fœdera nulla dabo.

§ APOLOGI.

Alexander Macedo, cum ab Atheniensibus pacem quaerere
peteret, ut præcipuos quosdam suæ ciuitatis oratores
liticarum rerum peritos sibi traderent. Demosthenes
consuit de ouibus, & quomodo canes grepis custodiam
runt: qua se sociosque suos canibus assimilauit pro propo-
gnantibus, atque uincum Alexandrum Macedonem in
lavit. *Plut. in Sita Demosthenis.*

§ EMBLEMA.

Altilis allecator anas, & carula pennis,
Assueca ad dominos se redire suos.
Congreges cerueni Soliare per aera turmas,
Garrit in illarum se recipit, gregem.
Præsentia incantans donec sub terra ducat:
Obstrepiant capta, confecta atq; sita.
Perfidia cognato se sanguine polluit alei,
Officiosa alijs, existio se suis.

Periculum.

§ DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

Periculum, Græce, κίνδυνος, & in ueludonis, id periculum
κίνδυνος, periclitator dicitur. Periculum interdam ligatur
tis discrimen: unde periclitor uerbum deducitur, quod
significat periculum subire, modo pro exterior, siquidem de peri-
lum pro experimento ponitur: Terent. Fiat periculum a
sac in palestra. Venit autem periculum à pero, quod
intereo ita paratæ, ut perire leuius sit, & quod non omnino
finem denotet. Plaut. Qui per sursum perit non mater. Quam
autem intereo, quasi in totum eo. Quando periculum experiri
tum significat, ab experiri uidetur deriuari.

§ LOCI BIBLICI.

Pericula pijs & Deum timentibus non sunt lethalia. *Exemplum
Noe in diluuiio. Loth in Sodoma. Iacob in uarijs peregrinationibus
Ioseph inter fratres & in Agypto; Populus Israeliticus inter
pijs, ad litus maris rubri, in deserto & terra promissa. Iudas, in
ges, focii Danielis in fornace ardente, Daniel in fouea locustarum
Apostoli, & innumeri Christiani ad hunc diem.*

§ PATRVM SENTENTIA.

Nimum præcepit est, qui transire contendit, uti conuenit
ait.